

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 4.

7 Ljubljani, v četrtek 7. januarja 1892.

Letnik XX.

K položaju.

Državni poslanec kanonik Klun, čigar govor objavljamo le v posnetku, je na zadnjem shodu „Katol. političnega društva“ v Ljubljani razpravljati politični položaj in v pojasnilo omenjal sestave prejšnje večine državnega zbora, ki se je sestavljala iz poljskega, češkega in središnega kluba, pa je bila tako pičla, da so morali poslanci biti zmerom navzoči in oprezní, ker so levičarji porabljali vsako ugodno priliko, da bi desnico spravili v manjšino. Ko se je bilo torej 7 Mladočehov ločilo od svojih tovarišev, ni bilo v zbornici več zanesljive večine, kar je ministrskega predsednika pripravilo, da je pred časom razpustil državni zbor in zaukazal nove volitve, po katerih pa desnica ni več dobila večine. Govornik omenja, da sta na to vplivali zlasti dve reči: 1. Levica se je naveličala brezuspešnega nasprotovanja in se je začela vladi vsiljevati, češ, da jo hoče podpirati in sodelovati pri državnih opravkih in 2. na Češkem so zmagali pri volitvah Mladočehi in izpodrinili skoraj vse Staročehi. Ali kdor je poznal mladočeške poslance iz njih prejšnjega delovanja v državnem zboru, ni mogel misliti na zvezo z njimi, zlasti pa je bilo to nemogoče po tem, kar so počeli pri volitvah, pri katerih volilec niso le obetali znižanja davkov, ampak tudi razdelitev velikih posestev med revne in neimovite ljudi. Brez tesne zveze med raznimi strankami pa ni nobenega delovanja. Zato sta se najprej zvezala prejšnja središnja kluba, Hohenwartov in Lichtensteinov, katerima so se pridružili še ostali Staročehi. Ta zveza šteje okoli 80 članov in skuša ohraniti prijateljstvo s poljskim klubom, ki šteje 56, z Rusini pa 63 članov. Ali za večino v državnem zboru sta ta kluba sama premajhna in bi jo le imela, če bi se z njima zedinili še Mladočehi, katerih je 36. Levičarji so si mnogo prizadevali, da bi Poljake dobili na svojo stran, misleč, da pridejo na ta način do večine.

Ali tudi teh dveh samih je premalo, ker so levičarji sami razdvojeni v dva kluba, ki si morda še huje nasprotujeta, kakor nekdanja levica in desnica; nemški nacionalci nečejo iti za Chlumeckim in Plenerjem, brez njih pa je levičarjev samo 110; levica in Poljaki spravijo toraj vsi skupaj samo 166 do 170 glasov, kar jih je pa za večino premalo, ker jih je treba v to najmanj 177. Vsled tega so se pogovorile tri omenjene stranke med seboj in se pogodile gledé razprav tako, da hočejo v soglasju razpravljati velika gmotna in gospodarska vprašanja. S tem pa se nobena stranka ni odpovedala svojim političnim načelom, ampak si pridržala pravico ob pravem času spraviti jih na dan.

Govornik prestopi na to k razpravi o konservativnem klubu in našteva vzroke, zakaj so slovenski poslanci vstopili v konservativni klub. „Narod“ in „Edinost“ sta jim prigovarjala, da naj se pridružijo Mladočehom. Ali to ni bilo mogoče že zaradi tega ne, kar je prej omenjal. Še bolj pa se je pokazala ta nemogočnost v teku zasedanja. Mladočehi sami spoznavajo in priznavajo, da je vse njih napenjanje zastoj; zato je celo Masařyk pri nekem shodu omenjal, da bo treba stopiti v pasivno opozicijo z vsemi posledicami, to se pravi, ne le izstopiti iz državnega zbora, ampak državi tudi odrekati davke in vojake.

Žalostna skušnja prejšnjih let pa uči, kako pogubonosna je pasivna politika, ker bi se marsikak zakon ne bil sklenil, ki zdaj tare in teži narode, ko bi bili Čehi prišli v državni zbor. Kar se pa tiče odrekanja davkov in vojakov, bi morda mogočna in bogata Češka nekoliko časa mogla prenašati silo, ki bi vsled tega nastala, našo deželo pa in mali narod slovenski bi moralo to brž uničiti. Še bolj nemogoča pa je zveza z Mladočehi po zadnjem Gregrovem govoru, ki je bil naperjen proti cesarski rodbini, proti državi in proti vsem načelom, ki nas vežejo z Avstrijo. Skušali so sicer izgovarjati ta go-

vor, da ni obrnjen proti cesarski rodbini, ali če Gregr pravi, da bi si bili Čehi l. 1526 zbrali družega kralja kakor habsburškega pradedu Ferdinanda, ako bi bili vedeli, kako se bo de enkrat godilo njihovim potomcem, nihče ne more reči, da bi to ne bil napad na cesarsko rodbino. In gledé Avstrije rekel je slavni češki zgodovinar Palacky, da bi jo morali za Slovane ustvariti, ko bi je ne bilo, ker bi sicer Čehe na severu pozobali Nemci, našemu malemu slovenskemu narodu pa razven njih preti še oholi Italijan. Kdor toraj ljubi svoj narod in kdor hoče imeti veliko in mogočno Avstrijo, ne more pritrditi veleizdajskim načelom, kakor jih je proglašal Gregr, in se ne more družiti z Mladočehi. Naši poslanci bi v tej zvezi sicer imeli pravico ostro govoriti, ali z zabavljivimi govori bi našemu narodu ne bilo nič pomagano.

Zopet eni v eno mero priporočajo, da naj naši poslanci osnujejo jugoslovanski klub. Ali ljudje, ki tako govoré, malo poznajo naše razmere. Jugoslovanski klub bi imel k večjemu 25 udov, bo bi obsejal vse slovenske in hrvatske poslance. Ali toliko udov bi imel le po številu, dejansko pa ne; izmed dalmatinskih poslancev je navadno le eden na Dunaju, o vseh naših slovenskih pa se tudi ne more reči, da se vedno zavedajo svoje dolžnosti, in jugoslovanski klub bi dejansko štel morda le kakih 10 ali 12 poslancev, kateri bi sami ne mogli staviti nobene interpelacije in nobenega predloga ne, ter bi bili vladi morda še bolj v posmeh kakor nekatere druge majhne stranke. Našim poslancem toraj ni družega preostajalo, kakor pridružiti se veliki stranki, s katero so edini po svojih načelih in starodavnem geslu „vse za vero, dom cesarja,“ kjer imajo poleg konservativnih Nemcev in Bukovincev svoje slovanske brate Čehe in Hrvate in ki so se združili med seboj po pravilu: Vsi za jednega in jeden za vse.

Da je ta zveza odkritosrčna in koristna, pokazalo se je zlasti pri dveh prilikah; ko je šlo za

LISTEK.

Krestomatija.

Meminisse juvat.

Ko sem zadnjič pred pol letom nabral lepo kito markantnih in duhovitih izrekov glasila „naprednjakov“, počastil me je „Narod“ s sledečo notico: „V „Slovenec“ priobčil je neimenovan „brezdomovinec“ kitico raznih, v našem listu proti klerikalni stranki priobčenih stavkov... Sicer je omenjena „krestomatija“ brez bistvenih napak in se prav dobro čita“

Ta izjava dokazuje, da se mnogi „Naprednikovci“ niti ne sramujejo svoje surovosti in nekvalifikovanega zabavljanja; saj se „Narod“ sam hvali, da piše s finim taktom (?!). (Pr. dné 13. novembra m. l.) — Sicer nam je pa tudi všeč, da je vendar enkrat „Slovenec“ ustregel čmerikovemu moniteurju naše fine inteligencije, kateri si prisvaja mej nami igrati nekako merodajno ulogo kot mentor javne moralnosti. Náte torej zdaj novo „krestomatijo“, nabrano iz naprednega glasila zadnjega pol leta.

Verjemite mi, da mu je treba velikega samozatajevanja, kdor hoče ali mora brodirati po potih za našimi „Mladimi“, kakor jih je „Südst. Post“

tako izvrstno označila; trgati za njimi koprive in jih povezati v nevenljivo kito, da se otmó pozabljivosti. To bodi najboljši odgovor in najboljšo orožje proti grobokopom naroda našega. Pokažite to krestomatijo slepeem, ki nečejo videti, da napredna stranka, kakor se „per nefas“ imenuje, napreduje le v surovosti in liberalizmu v slabem pomenu besede. Vsaka stranka ima tako glasilo, kakoršnega je vredna; komur ugaja „Narodovo“ berilo, — dober tek!

„Rodoljub“ z dné 19. sept.: „Vsak Slovenec“ je dober katoličan.“ — „Rodoljub“ z dné 5. sept.: „Na Slovenskem v obče in tudi na Kranjskem ni liberalcev, kakoršne imajo Nemci in drugi narodi, kateri so v verskih zadevah v istini mlačni in katerim vera in verske stvari mrzé... Brezverstvo, s katerim naši konservativci okoli mahajo, ni nič družega, kakor pesek v oči nerazsodnemu ljudstvu, goli humbug, s katerim dosežajo svoj namen, to je vladeželjnost.“

„Slov. Narod“ 3. septembra: „Kdaj, kako in s čim je narodnonapredna stranka manifestovala svoje versko ravnodušje?“

„Slov. Narod“ 22. avgusta: „Vera ne pride v nevarnost, kajti specifično-kranjska vera, kakoršno hoté zdaj vpeljati, je kriva vera.“

„Slov. Narod“ 30. sept.: „Grško-katoliška sinoda izrekla se je za odpravo celibata, in sicer iz jako tehtnih, vsega uvaževanja vrednih razlogov, izmed katerih naglašamo sosebno ta razlog, da je celibat jeden poglavitnih urokov, da se žiri verski indiferentizem in vzbuja javna nevolja.“

„Slov. Narod“ 13. oktobra: „Čemu podpirati ta slepi nepravi katolicizem, ki ga je spravilo v nas vladno birokratstvo, da nas ruši mej sabo. Z našimi nazori strinja se brez zadržka pravo katoličanstvo, zato vrnite se k istemu in pustite potvorjeno, podvrženo katoličanstvo.“

„Slov. Narod“ 27. oktobra: „Brezdomovinska sodrga, ki se v nas tako košato širi, nima na Češkem skoro nobenih pristašev. Dunajski jezuitski list „Vaterland“ kvasil je te dni nekaj o katoliško-slovanskem središču, katero bi imelo biti zlata matuška Praga. To so limanice, a — slava Bogu — tako nerodno postavljene, da se nanje ne bo ujel nihče. Konfesijonalna vprašanja nimajo z narodnostjo ničesar opraviti.“

„Slov. Narod“ 13. oktobra: „Cecilijansko petje je brez ozira na umetniško vrednost, prava propaganda za iztiranje našega jezika iz Božjih hramov.“

adreso, zahtevali so nemški konservativci, da naj se poudarjajo v njej tudi krščanska načela in zlasti verska odgoja mladine.

Naši so priporočali, da naj se poleg tega tirja tudi narodna ravnopravnost v šoli in uradu. Levičarji so se jako unesli in bi bili pripravljeni, nemškimi konservativcem privoliti tudi versko šolo, ko bi hoteli oni potem z njimi hoditi in jim pripomoči do večine, ki bi seveda zatirala slovanske narode. Ali nemški konservativci so rekli, da ne sprejmejo od njih nasvetovanega dostavka, ako se ob enem ne sprejme zahteva njihovih slovanskih zaveznikov.

Znan je vsem govor poslanca Kluna glede ljudskega šolstva in znan odurni odgovor učnega ministra Gautscha, znan pa tudi končni ugodni izid. Mladočehi so govorili še dosti huje in ostreje, pa niso ničesar opravili, kako torej, da govori naših poslancev niso bili zastoj? Ker se je celi klub zanje potegnil in na merodajnem mestu naznanil, da učni minister ni žalil samo slovenskih poslancev, ampak celi klub, da mora celi klub stopiti v opozicijo, ako se ne ustreže pravičnim zahtevam njihovih slovanskih tovarišev.

In to je izdalo, zlasti ko so še Poljaki dovolj jasno povedali, da takih govorov ne marajo več slišati z ministerskih sedežev. Ko bi šel pa konservativni klub v opozicijo, bilo bi to vse kaj drugega, kakor nasprotovanje Mladočehov, ker bi bili v tem slučaju celi narodi in cele dežele v nasprotnem taboru, česar si pa nobena vlada ne more želeti.

Naša zveza s konservativnim klubom nam torej nikakor ne brani odločno se potezati za naša načela, nas marveč v tem podpira, zato hočemo v tej zvezi ostati. Sicer pa imajo jugoslovanski poslanci svojo posebno skupino v klubu, ki sama razpravlja vse domače zadeve in naznanja člane, ki naj se iz njene srede volijo v razne odseke.

Govornik potem omenja nekaterih posameznih vprašanj in zlasti pojasnjuje, kako krivični so bili „Narodovi“ napadi na slovenske poslance, ker so glasovali za večjo podporo avstrijskemu Lloyd. Ne le da je to društvo silno važno za naše dežele, ki bi ne imele nobene kupčije z vnanjimi državami in ne mogle prodajati svojega lesu in drugih rečij preko morja, ko bi ne bilo Lloyda, poudarjali so dalmatinski poslanci, da je to za njih deželo pogoj obstanka, ter so želeli celo še obilnejšo podporo. In ker njih zastopnika v gospodarskem odseku ni bilo navzočega, zagovarjal je naš poslanec Povše koristi Dalmatincev v odseku.

Če torej „Narod“ trdi, da bi bili morali slovenski poslanci glasovati zoper podporo Lloyd, naj nikar več ne zahteva jugoslovanskega kluba, ker je vsaka zveza nemogoča, ko bi drug drugega v najvažnejših zadevah puščali na cedilu.

Dalje omenja govornik glasovanja o Romanczkovem predlogu gledé volilnega odseka, in končno presoja še imenovanja liberalnega ministra grofa Kuenburga, rekši, da to imenovanje ne pomenja nobene premembe sedanjega političnega položaja. Levičarji bi se mogli pač bahati, ko bi bili Plenerja

ali Chlumekega spravili v ministerstvo, ali to se ni zgodilo, pač pa je grof Tasse iz njih srede izbral moža, ki se ni nikdar odlikoval med levičarji, in čigar staro plemstvo je menda največja zasluga, da so ga poklicali v ministerstvo.

Da bi se pa levičarji tudi s to mrvico ne mogli ponašati, dovolili sta se Poljakom še dve imenitnejši službi, ker postane Bilinski predsednik državnih železnic, Madejski pa sekijski načelnik v justičnem ministerstvu. Kaj se zgodi za konservativni klub, danes pač nihče ne more povedati, ali iz krogov, ki poznajo razmere, se čuje, da se še nekaj kuha, kar utegne presenečiti levičarje.

Na ta način smo torej tam, kjer smo bili; poslancem bo treba gledati, da z modrim in previdnim ravnanjem izkoristijo politični položaj v prid ne samo naše domovino, ampak celega slovenskega naroda, za katerega se hočejo tako krepko potezati, kakor dozda.

Ta govor, ki je trajal nad eno uro, so navzoči poslušali z velikim zanimanjem in ob koncu z burno pohvalo izrazili, da se strinjajo s temi načeli.

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. januarija.

Notranje dežele.

Položaj. Dunajski konservativni tednik „Pol. Fragm.“ hoče vedeti, da vlada z vsemi silami dela na to, da preosnuje sedanje stranke in vzlasti, da razbije levico. Da poslednji namen doseže, hoče levico pripraviti ob obo voditelja. Plenar bo dobil predsedništvo skupnega najvišjega računišča in se bode potem odtegnil političnemu življenju. Ohlumekega pa hoče vlada s tem politično uničiti, da ga spravi na mesto zborničnega predsednika. Že večkrat se je namignilo Smolki, naj se odpove, in nazadnje bo to tudi storil, ker zaradi svoje starosti ni prav sposoben za predsedništvo. Ko levica zgubi vodji, bode se razbila. Veleposestniki in jeden del mestnih poslancev se bodo pridružili središčnemu klubu, drugi pa osnujejo ljudsko stranko. Tako se bode v zbornici polagoma osnovali dve stranki, plemenitaška in ljudska; prvi se bodo pridružili tudi vsi bogatini. Katera stranka bode zmagovala, se pač ne vé. Naposled bode mo pa prišli do splošne volilne pravice.

Državni zbor. Po novjših poročilih državni zbor v februariju ne bode pretrgal zborovanja, temveč bode dalje zboroval, da konča najnujnejše stvari. Deželni zbori snidejo se potem še le v aprilu ali pa v maju. V juniju bodo pa zborovale delegacije.

Poljaki. V „Trybuni“ neki poljski poslanec dokazuje, da se prejšnja večina ne bode več dala osnovati in tudi ni umestno, da Poljaki podpirajo sedanjo vlado. Do levičarske vlade bode itak prišlo, zato priporoča Poljakom, naj se kar sporazumijo z levičarji in skušajo od njih kolikor mogoče doseči. Njemu se dozdeva, da je neumno, ker se Poljaki brigajo za Mladočeha in za slovansko vzajemnost, to jim le škoduje. — Dobro je, da večina poljskega kluba s tem poslancem ni istega mnenja.

Veliki Dunaj. Te dni so se predkrajci popolnoma spojili k Dunaju. V predkrajih tega dogodka neso veselje, ker so se že prve dni vsa živila podražila za 30 odstotkov. Ko bi sedaj vlada raz-

pusila mestni zbor, gotovo židovska stranka popolnoma propade, ker je delala za povečanje Dunaja. Kakov prevrat je v dunajskih premestjih, lahko se vidi že iz tega, da je prvih pet dni že nad 60 krčmarjev opustilo svoje obrte, za njim bodo pa gotovo še drugi. Delavci so dosedaj v dunajskih premestjih še razmeroma lahko živeli, ali sedaj izhajati ne bodo mogli, če se jim ne zboljša zaslužek.

Ogersko. Ogerske vladne pristave ako jezi, da je škof dr. Schopp izdal pastirski list, v katerem priporoča, naj ne volijo mož, ki nasprotujejo kat. cerkvi in njenim pravicam. Liberalci se bojé, da bi se drugi škofje ne ohrabрили in stopili na noge. Spravili bi jih v veliko nevarnost, ker liberalna sistema tudi na Ogerskem ni baš priljubljena.

Vnanje driave.

Papež in Nemčija. Nemški cesar je čestital papežu k novemu letu in izrazil željo, da bi ga Bog še dolgo ohranil. Sveti oče je v odgovoru na cesarjevo čestitko izrazil upanje, da se vedno ohranijo dobri odnošaji mej Vatikanom in Nemčijo. Papež želi cesarju tudi uspeh v njegovem boju proti socializmu.

Italija. Cesar je podelil italijanskemu ministerskemu predsedniku veliki križ Štefanovega reda. To odlikovanje je znamenje dobrih odnošajev mej Avstrijo in Italijo.

Rusija, Nemčija in Avstrija. Državni kancelar Caprivi se je izrazil, da imajo Nemci in Avstrija več vojakov ob meji, nego pa Rusi, da se torej ni bati, da bi Rusija nenadoma vdrla v Avstrijo ali Nemčijo. „Nationalzeitung“ je sedaj sestavila pregled o tem, ki je jako ugoden za Nemce in Avstrijce. V daljavi do 150 kilometrov od meje imajo Rusi 15½ pešdivizij in 38 konjiških polkov, Nemci in Avstrijci pa 15 pešdivizij in 35 pešpolkov, torej v tem pasu ima Rusija malo več vojne sile. V daljavi od 150 do 300 kilometrov od meje pa ima Rusija 5 pešdivizij in 8 konjiških polkov, Nemčija in Avstrija pa 11½ pešdivizij in 15 kavalerijskih polkov. V daljavi od 300 do 450 kilometrov od meje ima Rusija 6 pešdivizij in 12 konjiških polkov, Nemčija in Avstrija pa 10½ pešdivizij in 14 konjiških polkov. Če se pomisli, da ima Rusija slabša občila in so mnogi ruski voji še tako daleč od ruske meje, kakor je od ruske meje do Pariza, ni se še Nemcem treba bati ruskih vojnih premikanj.

Bolgarija in Francija. V spomenici, katero je poslala bolgarska vlada v Carigrad, pravi naravnost, da nikakor ne prekliche dekreta, s katerim se je iztiral francoski časnikar. Stambulov mora že vedeti, da Bolgariji ne preti nobena nevarnost, da se upira s tako odločnostjo. Franciji pa tudi že zaradi lastne veljave ni lahko odienjati in bode torej najbrž njen zastopnik zapustil Sofijo. Bolgarski vladi je to še po volji, ker so se v francoskem generalnem konzulatu shajali bolgarski opozicionarci.

Izvirni dopisi.

Iz Vodic, 3. januarija. Nerač začenjam svoj dopis s frazo: „Gospod vrednik! Dopisi iz naše fare v Vašem listu so bele vrane, a vendar resnično je tako. Novosti ni. Pri nas se orje, kakor se je pred sto in več leti oralo, glina za lonce se v bližnje fare vozi in to že desetletja in desetletja. V domači fari ga ni podjetnika. Ali naj [bi se hudoval nad], Benjaminom“ in ga zavračal po zgledu g. dopisnika velikolaškega. Pri nas ni še vsejana ta ljulika. En

„Slov. Narod“ 15. oktobra: „Cecilijansko, iz Nemčije nam importirano petje, ima pri nas le namen gojiti narodni indiferentizem, kar odločno obsojamo.“

„Slov. Narod“ 15. julija: „Na katoliški podlagi! Pod to pretvezo dogaja se marsikaj, kar bi se sicer nemožno zdelo. Na katoliški podlagi motijo se volilci, ščujejo trocijalke, zlorablajo lece, na katoliški podlagi razcvita se najbujnejši terorizem. Pri naših brezdomovineh tudi tako postopanje ni nič čudnega.“

„Slov. Narod“ 7. avgusta: „Lece, na kateri bi se imela oznanjati le božja beseda, ni sedaj drugega, nego „bureau“ za naročevanje klerikalnih glasil in tovarna za ogenj in žveplo, katero se siplje na narodno-napredno stranko in nje liste. Vse kar je na naši strani, proglašja se za brezversko in brez usmiljenja meče v pavšalni peklenški kotel.“

„Rodoljub“ 1. avgusta: „Od kod naš razpor? Odkar v škofovem dvorci ljubljanskem vladuje v nas mož, ki se ne šteje Slovenca. To, da se ne valjamo v prahu pred kvarnimi nazori njegovimi o narodnih naših težnjah, to je vse naše brezverstvo.“

„Slov. Narod“ 12. avgusta: „Da so ustvarili novo šolo baš liberalni Nemci, to je zasluga, katere jim nihče utajiti ne more; da je pa to njih

edina zasluga, priznamo radovoljno tudi mi.“

„Slov. Narod“ 3. avgusta: „Mi smo proti verski šoli, ker v naših sedanjih šolah ne treba nobene premembe, ker nam od strani židovstva ne preti nobena nevarnost.“

„Slov. Narod“ 3. julija: „Klerikalnemu listu („Grazer Volksblatt“) ne ugaja Gaučeva izjava, da cerkvena oblastva lahko vsprejmo šolske molitve, katere je on odredil. Vsprejeti se ne more nobena molitev, katero je predpisalo izključno posvetno oblastvo, katero nema pravice formulovati molitve.“ — Dasi Gauču sicer nismo posebno iskreni prijatelji, smo v tem slučaju vendar popolnoma na njegovi strani.“

„Slov. Narod“ 16. julija: „Ti gospodje (duhovniki) gledajo na ljudskega učitelja raz svoje višine, obstoječo iz njih boljšega gmotnega stanja in pa iz prejšnjih časov ostalega ugleda mej ljudstvom. Ti gospodje bi radi s silo nas zopet potisnili nazaj v čase teme in duševne onemoglosti, radi bi upregli napredujoče učiteljstvo slovensko v jarem cerkvenega hlapčevstva.“

„Slov. Narod“ 21. julija: „Ugovarjati nam je z vso odločnostjo, da bi mi slovensko ljudstvo hujskali proti škofom, da bi pastirjem od Boga poslanim, pri našem katoliškem ljud-

stvu izpodkopavali veljavo. Tega mi nikdar nismo storili, to ni naš smoter, naš namen.“

„Slov. Narod“ 10. septembra: „Iz Vatikana.“ (?!?) (Gospodje „Narodovi“ imajo menda celo v Vatikanu sotrudnike.) „Gospodje, ki prebivajo na Forumu v jezuitskem kolegiji... bi radi zamašili vsa okna, skozi katera prihaja človeštvu luč, s širokokrajnimi klobuki in raskavimi kutami. Da bi prevlada ekstremnih klerikalcev, katerim so duševni vodniki baš očetje jezuiti, ne bila v hasen katoliški cerkvi, priznal bode vsak, kdor primerja razmere, kakor so bile ob času papeža Pija IX., in kakoršne so bile do sedaj... Nikdar še ni bilo dveh papežev, ki sta sledila drug drugemu in si bila v vsakem oziru tako diametralno nasprotna, kakor sedaj vladajoči sv. oče in njegov prednik... Pij IX. je bil fanatičen dogmatik, ki se ni oziral ni na desno ni na levo... preklinjal je znanost, ker ni hotela pripoznati nobenih mej svojim preiskavam... ni vedel vladati svoje strasti in vernike zapeljal v skušnjave, kojim je skoro priporočal, da se protivijo izvršitvi izvestnih državnih zakonov... Trinajstletno vladanje Leona XIII. dokazalo je jasno, da ugled cerkve ni trpel prav nič, odkar sv. oče ni več posvete n vladar, dokazalo je, da v utrjenje vere ni treba

sam „Rodoljubček“ je prihajal brezplačno, a tudi temu je gosp. prejemnik posvetil tako, da je zgrešil pot, menda za — vselej.

Z velikim veseljem in vnuemo berejo ljudje pa našega „Domoljuba“, katerega bo po novem letu gotovo nad 40 iztisov dobajalo v faro. Očiten dokaz, kako berilo ljubijo naši ljudje.

Pač, bilo je nekaj novega pri nas, a to ni naša zasluga. Dne 23. decembra smo imeli krasno božičnico pri prečast. šolskih sestrah v Repujah. Odkar imajo prečast. sestre žensko mladino naše fare v svoji oskrbi, vsako leto pripravijo božičnice. Prav tako. Deklice naj se ne poučujejo samo, naj se tudi odgojujejo, naj se blaži njih sreč. Istega dne popoldne so bili povabljeni domači in bližnji dobrotniki šole in nekateri stariši otrok. Božičnica je imela ne malo 16 točk. Vrstilo se je petje z deklamacijami. Oj, kako ti sega to milo otročje petje do srca. Kako se čutiš oživljenega, da, na novo prerjenega med nedolžno deco. Izborne so bile deklamacije, a nadkrilila je vse: „Pot v nebesa“. Naj povem kratko vsebino. Deklici umrje mati v bolnišnici. Dete hoče obiskati mamo svojo. Mož bradati jo odslovi: „Mati so šli v nebesa“. Sedaj dete blodi, prosi ljudi, da mu povedo, kje drži pot v nebesa. Priđe do samostana, tu v naročji šolskih sester vsa onemogla izdihne svojo dušico in najde pot v nebesa, k mami. Marsikomu je zaigrala solza pri tej deklamaciji. Koliko truda so imele le prečast. sestre že poprej, posebno nadučiteljica, prečast. sestra Cirila z otroci, da se je vse tako lepo, točno in redno vršilo.

Kako veselje se je lesketalo na nedolžnih obrazih naposled, ko so bili otroci obdarovani z obleko, knjigami in drugimi šolskimi potrebami. Nikdo ni prazen zapustil sobe. Hvala vsem, ki so kaj darovali v ta namen, posebno nekaterim gg. ljubljanskim trgovcem, ki so naklonjeni dvorazrednici prečast. šolskih sester.

Vodiška fara je lahko ponosna in tudi srečna, da ima svojo žensko mladino v tako izvrstni odgoji. Mili Bog nakloni le samostanu in šoli obilo dobrotnikov.

Želeli bi posebno, da bi stariši iz drugih krajev poslali svoje deklice semkaj v šolo in odgojo. Gojenke se poučujejo, ako se želi, tudi posebej v nemščini in v godbi. Plačilo je veliko manjše, kakor v drugih samostanih. K sklepu le rečem: Bog plati, prečast. sestre, Vaš obilo trud in blagoslovi vse Vaše delo!

Iz Prage, dne 4. januarja. (Novoletna razmišljanja.) S češkega stališča imamo mnogo povodov nezadovoljnosti z minolim letom. Strankarski boj je besnil zlasti na Češkem bolj nego drugod, in neblage posledice občutijo rodoljubi v političnem in narodnem oziru ne samo na Češkem, temveč i na Moravskem in v Šleziji. Baš vsled tega boja niso Čehi v svojem narodnem razvitku dokaj napredovali, v političnem pa celó — nazadujejo, kajti baš v minolem letu je narod izgubil mnogo svojega prejšnjega vpliva. Na Moravskem in v Šleziji, kjer je daljše trajanje sedanjih narodnih odnosov češki narodnosti naravnost opasno, Čehi niso

duševnega nazadnjaštva, kakor se to v nas na Slovenskem propoveduje... Žal, da se i to poslednje praktikuje posebno na Kranjskem z neoprostljivim cinizmom... Ako bi se posrečilo stranki skrajnih klerikalcev spraviti kedaj na prestol rimskega papeža takega moža, ki bi hotel svoje delovanje začeti ondu, kjer je nehal Pij IX., nastal bode proti njegovemu početju večji odpor, nego se je pojavil za časa zadnjega rimskega koncila.

„Slov. Narod“ 5. oktobra: „Katoliški fantiči predrznili so se z nesramnimi škandaloznimi demonstracijami skruniti spomin Viktorja Emanuela. Izvestno so hoteli s tem dokazati svojo strogo katoliško omiko in praktično demonstrirali veliko korist verske šole. Žal, da italijanski redarji niso hoteli razumeti tega prelepega namena, ampak katoliške fantaline odvedli v zapor. Do zdaj še ni znano, jeli so jim našli pošteno zasluženih 25 po zadnji oplati (kako fino!!)... Pri demonstracijah prisotno občinstvo bilo je vsled teh izgrediv toli razburjeno, da je odpodilo vse oskrnjevalce in odšlo pred hotele, kjer stanujejo brumni romarji. Nekateri hôteletji so svoje romarske goste kar na kratko na ulice vrgli.“ (Konec sledi.)

ni napredovali. V Šleziji slovanski ljud doslej zámán zahteva češke in poljske ljudske šole. O drugih šolah in o enakopravnosti v drugi smeri javnega življenja še govora ni.

Novo leto pričeli smo z ono težko zavestjo, da uredničenje svetih naših pravic pokriva še gostejša megla, nego v starem letu. Leto 1890 pričeli smo pod vtisom mladočeskich poslaneev, koji so bili izvoljeni leta 1889. julija meseca. Ko so pa slednji zmagali marca meseca leta 1891 pri državnozbornih volitvah, gnali so s podvojeno močjo vodo na mlin levice, in dosegli so srečno, da se je obrat zasukal naravnost v prospeh levice. Levici so priborili prvega ministra, ki je prinesel seboj zpridevalo, podpisano od samega Plenerja, da je bil vsikdar zvest bojevnik za težnje in napore nemških liberalcev in centralistov.

V takem položaju notranje politike nastopili smo novo leto, in če bodo Mladočehi postopali v tistem soglasju, kakor v dveletni svoji minulosti, lahko prorokujemo, kam bodo še dospeli Čehi.

Kje so ostale one zveneče obljube, da bodo novi poslanci v dunajskem parlamentu moč češkega naroda spravili do veljave? Skoro vsaka parlamentarna stranka, in bodisi še tako neznatna, zabeležiti ima v starem letu kak vspeh. Poljaki so dobili koncesije gledé železnic. Kaj te pridobitve pomenijo v gospodarskem in narodnem oziru, uvaževal bode vsakdo, pomisli li, kako se je n. pr. boriti češkemu mlinarstvu, da doseže ugodne železniške tarife, s kojimi more tekrovati z Ogersko, dalje pa tudi to, ako se pomisli, na kolikih krajih železniška uprava podpira pri nas ponemčevanje. Nemškim konservativcem podeljene bodo nekatere najvišje službe, in kakor se govori, postal bode slovenski poslanec g. prof. Šuklje načelnik tobačne monopolne režije, torej vsakemu nekaj samo — Čehom nič, — to je bilanca novega političkega zastopništva češkega naroda na Dunaju.

V neveselem starem letu svetila je Čehom samo jedna jasna zvezda: ta je deželna jubilejska izložba, slavno delo staročeske stranke. In danes, ko je obraz dogodjajev odkrit pred narodom, smelo trdim, da rediteljem izložbe gre zasluga, da v političnem oziru na Češkem ni še slabši in tožnejši položaj. Kar so politični zastopniki pokazali, to je vsaj deloma popravila izložba.

Kaj bode prineslo Čehom novo leto? Po dveletnih bojih in strankarskih viharjih narodu treba miru, pomirjenja, koje bi ljud privedlo iz neblagega tavanja, po kojem bredemo, in Čeh v Čehu uvideva svojega nasprotnika v veliko veselje narodnih sovražnikov. In nekatera znamenja kažejo, da se jame obračati na bolje. Dunajske punktacije, predmet najljutejših strankarskih borb, so — pokopane, to so zahtevali češki veleposesniki, in to je njih zasluga, a ne Mladočehov, da se ne bode o spravni predlogah razpravljalo v prihodnjem zasedanju deželnega zbora.

Staro leto 1891 ne bode v povestnici češkega naroda zabeleženo kot srečno leto. Češki narod, in to je največja nesreča, je razdvojen; bratomorni boj slabí njega moči, ugled in veljavo v Avstriji. V tem narodu je na vrhuncu stranka, koja izves no ne bode osvobodila ljudstva ter je privela v obljubljeni deželni. Poslovili so se radi vsi pravi rodoljubi s starim letom, tako nesrečnim za Čeha v političnem in narodnem oziru, a navdaje jih nadeja, da bodo prouzročitelji češkega upadka same pokopala ko-nečno nesloga, koje so oni med narod zatrosili in negovali, da se bode narod iztreznil, in da bode ves složni češki narod branil prava svoja, svojo veljavo in ugled v Avstriji po zastopnikih, v prvi vrsti v to poklicanih!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 7. januarja.

(Odbor katoliško-političnega društva) imel je sinoči svojo osnovalno sejo. Na dnevnem redu je bila volitev društvenega načelnštva za l. 1892. Izvoljeni so bili gg.: kanonik Karol Klun, predsednik; vodja Fr. Povše in dež. sodišča upokojeni svetnik Ludovik Ravnikar podpredsednika; And. Kalan, tajnik; Ivan Peterca, blagajnik. — Gg. ude katoliško-političnega društva prosi odbor, da vplačajo svojo letnino, zlasti zaostalo. Gg. poverjenike in druge prijatelje društva prosi odbor, da mu v novem letu nabirajo novih udov za katoliško-politično društvo.

(Imenovanje.) Finančni svetovalec g. J. Gauby je imenovan finančnim okr. ravnateljem v Gradcu in kancelist okr. sodišča v Šoštanju g. L. Bergoč kancelistom pri okrož. sodišču v Celju.

(Umrli) je v Gradcu dne 4. t. m. morda najstarejši avstrijski general, g. Anton pl. Valenčič. Iz Ilir. Bistrice se nam poroča o pokojniku: Anton pl. Valenčič je bil naš rojak, rojen od priprostih, kmetijskih starišev l. 1806 v Ilir. Bistrici. (Neki graški list poroča, da se je pl. Valenčič rodil 27. februarja 1797. Op. ured.) Smrt ga je torej pokosila v visoki starosti, v 96. letu. Bil je takorekoč samouk, ker je dovršil le normalke, vendar je bil jako naobražen mož in zaradi ljubeznivega, odkritosrčnega in uljudnega značaja zelo čislán. V prvi mladosti je bil nekaj časa sodnijski uradnik v Premski graščini, l. 1822 je kot podporočnik prostovoljno vstopil v deseti huzarski polk, l. 1827 je bil nadporočnik, l. 1832 konjeniški stotnik, 1842 major, 1848 podpolkovnik, 1851 polkovnik in poveljnik 11 grenadirskega polka, kot generalni major je šel v pokoj. Mnogo let je služil v Galiciji ter se prav dobro naučil poljskega jezika. Leta 1848 se je odlikoval v ogerskih bojih. Ko je bila ustanovljena žandarmerija, bil je prvi poveljnik na Kranjskem, Koroškem in Primorskem ter več let bival v Ljubljani. Gotovo je starejšim meščanom še v spominu korenjaška oseba prijaznega polkovnika. Ko je bil umirovljen, podelil mu je cesar plemstvo. V miru svojem je večinoma živel v Gradcu, vendar pa prejšnja leta poleti kaj rad prihajal v rojstveni kraj, v Ilir. Bistrico. Dasiravno je bival mnogo let na tujem, vendar ni nikdar pozabil svojega maternega jezika. Prav rad je govoril slovenski v notranjskem narečju, posebno pa je bil v Gradcu vesel, če se je mogel s kom po domače razgovarjati. General Valenčič pa tudi nikdar ni zatajil svojega verskega prepričanja ter se pri vsaki priliki pokazal dobrega katoličana. Vsako nedeljo je bil pred velikim oltarjem pri sv. maši. Ko je bil pred nekimi leti zadujkrat v bistrski dolini, je rekel vrli starček dopisniku: „Pojdite z menoj v cerkev. Ker menda nikdar več ne bodem domačem kraju, želim v slovo v svoji župnijski cerkvi prejeti sv. zakramente.“ Zadnja leta svojega življenja je preživel mnogo žalosti, ker je njegov dragi sin, podmaršal Alfred pl. Valenčič, zbolel na duhu in še zdaj živi v graški bolnišnici brez upanja, da bode kedaj ozdravel. Pogreb je bil večeraj popoldne. Naj vrli mož počiva v miru!

x y.

(Umor.) Grozno zločinstvo se je storilo v torek, 5. t. m., popoldne okoli 4. ure v Ljubljani. Trgovski agent Vencelj Stedry, star 44 let, je bil v svoji pisarni v Frančiškanskih ulicah umorjen. Kakor smo poizvedeli, je Stedry pred 4. uro prišel v pisarno ter naročil komptoiristu g. Zwyer-ju, naj gre v skladišče v Parnih ulicah pogledat, koliko je še sladkorja. Ko se ta vrne, najde Stedry-ja pri mizi mrtvega v krvi. Mestni zdravnik g. dr. Illner je vprilo sodniške komisije konstatoval, da je bil Stedry zaboden z nožem v vrat, potem pa s sekiro večkrat udarjen po glavi. Na mizi je ležalo več vrednostnih papirjev, list „Mercur“ in denarna listnica, v kateri je bilo nad 300 gld. denarja. Sumijo, da ga je kdo umoril iz maščevanja, ker mu ni denarja pobral. Morilec je moral dobro poznati razmere. Nekaj oseb je policija že priprla, a gotovega še nič ne vé.

(„Mir“) je, kakor smo že večkrat omenjali, prav dobro vrejevan in za koroške Slovence prepotreben list. Ker pa bode v novem letu izhajal trikrat na mesec in mu bode cena 2 gld. za celo leto, manj premožnim pa 1 gld. 50 kr., potrebuje lastništvo večje gmotne podpore. Zato opozarjamo one sorojake, ki morejo in hočejo kaj darovati v ta namen, naj pošljejo gospodu dr. V. Gregoriču v Ljubljani, ki pošlje potem nabrano svoto v Celovec.

(Vincencijeve družbe) druga konferencija v Ljubljani razdelila je l. 1891 med ubožce šentjakobske in trnovske fare kave za 218 gld. 83 kr., kruha za 319 gld. 51 kr., moke za 613 gld. 82 kr., in pri stanarini je siromakom pomagala s 50 gld. Ker je vseh dohodkov imela konferencija le 1169 gld. 20 kr., sklenila je leto z 32 gld. 96 kr. primanjkljaja.

(Imenik redovnikov sv. Frančiška) provincije sv. Križa za l. 1892 kaže, da ima kranjsko-hrvaška pokrajina v 12. samostanih bivajočih mašnikov redovnikov 78, klerikov 18, lajkov 38 in samostanskih tretjerednikov 28. Provinciji načelnik je prečastiti P. Placid Fabiani, prokurator provincije pa P. Tadej Gregorič. Najstarejši redovnik-

mašnik v pokrajini je bivši provincijal prečastiti P. Evstahij Ozimek, ki bode letos meseca marca obhajal že svojo zlato mašo.

(Poskušena tatvina.) Necojšnjo noč je nekdo skušal vlomiti v lursko kapelico v cerkvi sv. Jakoba. Nad kapelico je razbil malo okence. Ker pa je odprtina preozka in pregloboka, ni mogel priti do dragocenosti. Za odhod je porabil dobro skrito lestvico, kar kaže, da si je že po dnevu vse dobro ogledal.

(Pogorelecem v Rakitniku) je včeraj g. okrajni glavar iz Postojine razdelil presvetlega cesarja dar v znesku 1000 gld. in še nekaj drugih darov.

(Nevarno je zbolel) gospod župnik v Beli Peči na Gorenjskem ter se prijateljem in znancem priporoča v molitev.

(Slovenski klub) na Dunaju ima svoj prihodnji večer v soboto 9. t. m. ob 8. uri v gostilni pri „Zlati krogli“ I. Am Hof. Predavala bode gospa Pavlina Pakjova. Dunajski Slovenci vabijo se k mnogobrojni udeležbi. Po predavanju bode domača zabava.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je poslala neka družba v Olševku po č. g. kuratu Andreju Volcu 3 gld. Prisrčno hvalo izreka za ta dar

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Ljubljanske srečke.) Dne 2. t. m. je bilo izžrebanih 150 srečk mestnega posojila ljubljanskega. Zadela je 25 000 gld. številka 64.878; dalje 1500 gld. številka 69.162; po 600 gld. so zadele številke 8525, 31.427, 43.977, 55.921; po 500 gld. ste zadeli številke 44.984 in 54.066. (Konec sledi.)

(Občinske volitve na Koroškem.) Iz Rožne doline se nam piše: Volitev v št. Janžu v Rožni dolini se je zdaj vršila, pa ne vprašajte kako! Vedeli smo, da bode tudi v „Slovencu“ že dosti označeni Tobeitz porabil vse svoje sile, da nam vrine kak nemškutarsko-liberalen občinski zastop, — a kar smo doživeli na dan volitve, to presega daleč vse, kar se je v tem oziru doslej zgodilo na Koroškem! Ne moremo že danes obširno govoriti o teh dogodkih, ker bi nam g. drž. pravdnik napravil izvestno križ čez dopis; a kakor čujemo, bode se ta stvar v razgovor spravila na pristojnem višjem mestu in potem bomo i mi še obširno izpregovorili o nji. — V prvem volilnem razredu izvolili so se štirje Slovenci med njimi vrli dosedanji župan g. Martin Štih. V drugem in tretjem volilnem razredu zmagali so nasprotniki, v tretjem razredu za jeden glas z nezaslišanim nasilstvom. — Dne 28. decembra imela sè je vršiti volitev župana v Svečah. Kakor smo svoječasno poročali, bilo je v Svečah izvoljenih 7 naših, 5 pa od nasprotne Tobeitzove stranke. Nasprotnikom posrečilo se je, ne vem kako, zvabiti jednega Slovenca na svojo stran, tako, da jih je stalo pri volitvi župana 6 zoper 6. Da bi zmagal in bržkone sebe dvignil na dolgo zaželeni županijski prestol privlekel je g. „paša“ Tobeitz k volitvi tudi pooblastilo svojega mladoletnega gospodarja

lastnika bistrskih fužin, ki ima v občinskem odboru virilen glas. Možje slovenske stranke so odločno ugovarjali, da bi se župan svolil tudi pooblastilom in tako se je izvolitev župana morala odložiti. — Dva moža naše stranke šla sta nato v Celovec na višje mesto popraševati, kakšne postave veljajo v tem slučaju. Natančnega odgovora niso dobili. Kakor pa razvidimo iz občinskih postav, mora g. Tobeitz s svojim pooblastilom pozebsti, ker smejo le polnoletni občani stopiti v občinski odbor in župana voliti samo novoizvoljeni odborniki!

(Borba za slovensko šolo.) Iz Podjunske doline na Koroškem nam poroča prijatelj našemu listu: Med občinami, ki so letošnje leto pri vis. učnem ministerstvu prosile za slovensko šolo, bila je tudi Belska občina (Železna Kaplja) združena s krajnim šolskim svetom. Ker je minister poslal vse prošnje v Celovec, je umevno, da je prošnja od ondot priromala v Železno Kapljo nazaj, kakoršna je izšla, s pozivom, naj se občina še enkrat izrazi, hoče-li slovensko šolo, ali ne. Mislili so si morda: sedaj je drug župan in deloma tudi drugi občinski odborniki poskusimo torej, znabiti bode ti malo bolj omahljivi in malo bolj vneti za nemško šolo. Toda varali so se! Novi župan in ves odbor je kot jeden mož jednoglasno odobril prejšnjo prošnjo, ter še odločneje zahteval, naj se vpelje v kapeljski šoli slovensčina kot učni jezik za slovenske otroke! Gromovita slava tako neupogljivim, značajnim možem, ki se tako odločno potegujejo za slovensko šolo! Naj vztrajajo v tej borbi, vspehi gotovo ne bodo izostali! — Vrle može stavimo v lep vzgled vsem drugim slovenskim občinam, da jih posnemajo! Žal, od drugod ne dobivamo tako dobrih poročil, kakor iz Belske občine. Tako se je v Tinjah, kjer so veljavni kmetje prosili za slovensko šolo, izrekel občinski odbor zoper to prošnjo. Prouzročil je to izjavo znani nasprotnik slovenskih teženj, učitelj Štoc, ki je ob jednem tudi občinski tajnik. Prošnja prišla je že nazaj in so se zaslislali kmetje, ki so jo podpisali. — V Slov. Šmihelu izrekel se je krajni šolski svet nekemu nemškutarju na ljubo zoper prošnjo tamošnjih kmetov za slovensko šolo. — Tudi v Prevaljah je menda nekaj uprizarja zoper prošnjo za slovensko šolo.

Telegrami.

Dunaj, 7. januarija. Cesar se je zjutraj vrnil iz Budimpešte. — Profesor Brücke je umrl za influenco.

Praga, 6. jannvarija. „Politik“ poroča, da je skladatelj Dvořak prevzel vodstvo narodnega konservatorija v Novem Yorku in sklenil pogodbo za dve leti proti letni plači 15.000 dolarjev.

Berolin, 7. januarija. „Norddeutsche Allg. Ztg.“ piše, da so neresnične vse govorice o rusko-nemški trgovski pogodbi.

Pariz, 6. januarija. Zbornica je sprejela postavo o odškodovanju nedolžno obsojenih. Minister Falieres je izjavil, da bode preiskava proti podjetnikom in oskrbnikom panamskega prekopa hitro izvršena.

Umrli so:

3. januarija Matevž Hribar, sodar, 71 let, Gradaške ulice 22, marasmus. — Marija Leben, postreškovna hči, 15 mesecev, Florjanske ulice 24, ošpice.

4. januarija Franc Mrak, pekov sin, 5 let, Poljanska cesta 27, bronchitis capill. — Marija Perko, kurjačeva hči, 2 leti, Emonska cesta 5, božjast. — Jožefa Knicar, mizarjeva hči, 2 leti, Streliške ulice 11. — Friderika Hvala, delavčeva hči, 8 mesecev, Tržaška cesta 24, ošpice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrina na 24 ur v mil.
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.		734.5	-2.2	sl. szapad	sneg	16.90
5. 2. u. pop.		733.6	1.6	"	"	sneg
9. u. zveč.		733.6	-1.8	"	oblačno	
7. u. zjut.		729.9	-2.0	sl. szapad	oblačno	
6. 2. u. pop.		727.2	1.0	"	"	0.00
9. u. zveč.		726.8	-0.6	"	"	

Srednja temperatura obeh dni -1.7° in 0.5°, oziroma za 2.3° in 2.3° pod normalom.

Zaznamek

dne 2. januarija 1892. l. izžrebanih obveznic 4% deželnega kranjskega posojila, kateri glavinski zneski se bodo dne 1. julija 1892. l. v imenski vrednosti izplačali:

à 10.000 gld. št. 48; à 5000 gld. št. 51; à 1000 gld. št. 41, 121, 242, 368, 374, 451, 689, 763, 846, 873, 895, 1095, 1147, 1336, 1441, 1665, 1683, 1737, 1823, 1866, 1932, 1973, 2011, 2032, 2084 in 2191; à 100 gld. št. 106, 179, 244, 413, 455, 496, 604, 606, 652, 658, 711, 797, 804, 938, 977, 1030, 1205, 1228, 1386, 1401, 1435, 1448, 1460, 1506, 1522, 1532, 1581, 1596, 1764, 1833, 1888, 1922, 1952, 1982, 2016, 2017, 2035, 2052, 2077, 2093, 2151, 2234, 2244, 2315, 2404, 2417, 2422, 2432, 2450, 2453, 2464, 2560, 2582, 2611, 2612, 2639, 2667, 2748, 2832, 2841, 2842, 2848 in 2888.

Navedene obveznice, izžrebane z glavinskimi zneski v imenski vrednosti, bode kranjska deželna blagajnica v Ljubljani izplačevala omenjenega dne, držaje se dotičnih veljavnih predpisov.

Dalje se še omenja, da se bodo izžrebane obveznice, kakor tudi kuponi 3 mesece pred zapadlim rokom izplačevale proti 4% eskomptni pristojbini.

Sv. Alojzij Gonzaga

ali (1482) 30-27

devetdnevna, oziroma šestnedelna pobožnost v spomin blažene smrti sv. Alojzija.

Spisal Jan. Smrekar,

katehet ljudskih šol v Ljubljani.

Cena v usnji z zlato obrezo 80 kr., v platnu vez. 60 kr.

Dobiva se v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja in razpošilja PAVEL SEEMANN v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dne 7. januarija.

Papirna renta 5%, 16% davka	93 gld. — kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	92 " 60 "
Zlata renta 4%, davka prosta	110 " 45 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 60 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1020 " — "
Kred tne akcije, 160 gld.	294 " — "
London, 10 funtov strl.	117 " 90 "
Napoleonondor (20 fr.)	9 " 35 "
Cesarski cekini	5 " 59 "
Nemških mark 100	57 " 92 1/2 "

Dne 5. januarija.

Ogerska zlata renta 4%	107 gld. 05 kr.
Ogerska papirna renta 5%	102 " 10 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	135 " 25 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	148 " 50 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	180 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma " " " 4 1/2 %	100 " — "
Kreditne srečke, 100 gld.	184 " 25 "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	23 gld. — kr
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	63 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 " 40 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2842	50 " 50 "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	84 " 75 "
Papirni rubelj	1 " 15 1/2 "
Laških lir 100	45 " 75 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile štev. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% galliske propinacijske zadolžnice.

4 1/2 % zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.

4 1/2 % komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

50.000 goldinarjev

se dobi z

ogersko hipotečno promeso

à gld. 1 1/2 in 50 kr. kolek.

Žrebanje dne 15. januarija.